

Erik Tunstad
Fagredaktør forskning.no

Et åpent sinn

«Det er forskjell på et åpent sinn og høl i hue!» Slagordet er mer aktuelt enn noensinne – i vinter døde en kvinne etter å ha blitt behandlet med «den nye medisinen».

Vinteren 2003 skrev forskning.no om «den nye medisinen». På det tidspunkt var den tyske tidligere indremedisineren Ryke Geerd Hamers forrykte ideer i ferd med å etablere seg i Norge, gjennom kursvirksomhet og et nett av tilsluttede terapeuter.

Utøverne av «den nye medisinen» hevder at man kan bekjempe 98 % av alle krefttilfeller ved hjelp av samtaletterapi, Coca-Cola og, i alvorlige tilfeller, en ispose på pannen.

Hamers idé er at alle sykdommer, aids og kreft inkludert, skyldes sjokk og traumer. Følgelig får du ikke kreft av å røyke, det er snarere redselen for røyk som gjør deg syk.

Videre vet Hamer at skolemedisinens kreftbehandling ikke bare er uvirksom, den er livsfarlig. Det er faktisk strålebehandlingen, cellegiften og morfinen som dreper den kreftsyke. Som et ekstra krydder slenger han på sannheten om at kreft egentlig er en jødisk konspirasjon. Dette Hamer nå har funnet ut, har lenge vært kjent blant jødiske leger. Men korrekt behandling er forbeholdt deres egne, på hospitaler i Israel, og dermed utsetter de, gjennom en verdensomspennende konspirasjon der også paven er involvert, resten av verden for all verdens lidelser.

Alarmene uler hos de fleste av oss, men dessverre ikke hos alle. En som må ha hatt strømbrudd i alarmsystemet, må være legen som den nå avdøde kvinnen ifølge VG rådførte seg med da hun tok kontakt med Hamers norske budbringere Bent Madsen

og Dagfrid Kolås. Antagelig har de begge, både legen og forskeren, et åpent sinn. Hvilket vi ikke skal harselere med. Det er umulig å tenke seg vitenskap uten et åpent sinn. Viljen til å tenke nytt, evnen til å oppgi sine egne ideer og erstatte dem med noe annet, dette er livsviktige vitenskapelige dyder, noe av årsaken til den vestlige vitenskaps suksess. Dette tenkesettet har formet den verden vi lever i.

Men for ikke å drukne i patos: Selvsagt har ikke alle forskere, alltid, tilfredsstilt de høye idealer. Det ha vært nok av smålighet, trangsynthet og fusk. Men over langten, i historisk perspektiv, har de fagfeltene som i dag fremstår som sunne, vært preget av nettopp viljen til åpenhet.

Tidlig på 1800-tallet var det for eksempel ikke opplagt at den vitenskapelige medisin var homøopatien langt overlegen. Utøvernes holdninger gjennom de påfølgende 200 år har imidlertid betydd alt.

Homøopatene har siden den gang vært tro mot sin guru, Samuel Hahnemann, og i den grad noen har forsket, har dette ofte vært motivert ut fra et ønske om å frembringe beviser for at han hadde rett. Den faglige utvikling er blitt deretter.

Medisinerne, på sin side, har gjort balle-spark til en dyd. De har revet og slitt, forkastet og forgudet – erfart, testet og fundert – og langsomt bygd opp det som i dag ikke er et perfekt, men like fullt kraftig redskap i kampen mot sykdom. Resultatet av solide doser ambisjon og egoisme, selvsagt, men også av titusenvis av åpne sinn.

Men det gode er ikke alltid godt nok. Med en legevitenskap som nesten kan helbrede det meste kan det være vanskelig å akseptere at det finnes sykdom overhodet. Parallelt med utviklingen av vitenskapelig medisin har det derfor vokst frem en

blomstrende underskog av alternativ medisin – medisinske og terapeutiske ideer som egentlig bare har en ting til felles: Forakt for «den reduksjonistiske skolemedisinen». Det vil si, de har en annen ting til felles også: De lover deg et liv uten sykdom og helbredelse uten bivirkninger.

Dette er selvfølgelig en vinner. Ifølge visse kvantehealere kan du for eksempel tenke bort dine lidelser, ja selv aldringsprosessen er bare et resultat av dårlige tanker! Hva er vel da mer fristende enn å betale noen lapper for å lære å tenke riktig?

Personlig kan jeg i farten komme på en laaang rekke mer fristende fritidsaktiviteter, opprydning i sokkeskuffen er blant dem, men jeg forstår også at mange lar seg friste. Det kan jo godt være at det er sant? Vi kan jo ikke vite før vi har prøvd? Og det er jo snakk om kvanter her. Det er jo veldig vitenskapelig, da. Og nok en gang: Skal vi ikke ha et åpent sinn?

Jo, det skal vi. Det er nettopp derfor vi skal akseptere alternativmedisinens alle outrerte utslag. Det kan være noe der, et eller annet sted. Så får vi heller prøve å bære over med resten.

Men isposer og cola mot kreft? Kreft som jødisk sammensvergelse? Hvor åpen er det egentlig lov å være?

Jeg skrev selvfølgelig alt dette bare for å få sjansen til å gjenta slagordet til en for- ening jeg for et par tiår siden var med på å starte, Skepsis: «Det er forskjell på et åpent sinn og høl i hue.»

I neste nummer:

- Utdanning og karriere
- Turnustjenesten
- Chlamydiainfeksjon
- Svangerskapskløe
- Glukosamin – en bløff?
- Strukturert elektronisk journal